

Tankes Rigtighed, og det er han jo som enhver Anden i sin gode Ret til at sige. — Jeg kommer ved denne Leilighed til at erindre, at det ærede første Mindretal i Udvalget (Bregendahl) har udtalt sig meget stærkt imod de Grundsætninger, der ere fremkomne i Udvalgets Fleertals Betænkning. Det ærede Medlem har sagt, at efter hans Formening hviler Betænkningen „paa en eenfædig og skæv Opfattelse“. Dette kan jeg ikke sige Noget imod; det er vel det ærede Medlems Formening, og siger han, at det er hans Formening, saa maa denne Erklæring staae og falde med Værdien af hans Betragtninger. Han siger ogsaa — og det er netop det, som jeg vilde tage for — at vor Betragtning „staaer i Strid med de Grundsætninger, der bør være ledende for Lovgivningsmagten, og fornægter den Opfatning af Fæsternes og Godseiernes Retsstilling, der, i Modsætning til tidligere meget udbredte urigtige Forestillinger herom, vandt Anerkjendelse fra modsatte Sider under Forhandlingerne i sidste Rigsdagsamling“. Det ærede Medlems Betragtningssmaaade af Besskaffenheden af vor Betænkning vandt Anerkjendelse fra flere Sider i den sidste Rigsdagsamling, paastaaer han; jeg veed ikke, hvorpaa det ærede Medlem støtter denne Paastand. Jeg har ialfald ikke hverken ved at tænke efter eller see efter kunnet finde, hvor der er fremkommet en saadan Anerkjendelse. I nærværende Thing vedtoges mit Forslag med alle Stemmer mod 1. Det var bygget paa disse Grundsætninger, og jeg fremkom med dem, skjøndt jeg nødtigt vilde gaae ind paa disse Spørgsmaal, men jeg blev nødsaget til kortelig at fremkomme med dem. Hele Thinget gav det sin Stemme mod eet Medlems Stemme, og i det andet Thing er det jo en bitterlig Sag, at det Forslag, der sidst gik igjennem, var stillet af det ærede Medlem (Vehmann), hvis Grundsætninger jeg her har oplæst; og hans Grundsætninger ville alle ifølge det lille Udtoeg, jeg har givet af dem, sees at være ganske de samme som den, vor

Betænkning er bygget paa, og som altsaa have fundet en Anerkjendelse fra deres Side, hvis Forslag dengang gik igjennem. Der kom andre Betragtninger frem fra den modsatte Side, men man kan ikke sige, at de vandt Anerkjendelse, da Forslagene bleve tagne tilbage, inden de kom til Afstemning; det pleier jo egentlig ikke at være Tegn paa Anerkjendelse. Jeg kan altsaa ikke udfinde, hvorfra den Anerkjendelse er kommen, som det ærede Mindretal paaberaaber sig. Dette blot med Hensyn hertil. Ja, jeg skal for Dieblisset ikke opholde mig videre herved, vi faae jo forhøjbentlig endnu en 3die Behandling, og da skal jeg medtage, hvad der nu maatte være overseet.

Indenrigsministeren: Jeg skal fatte mig overmaade kort overfor den ærede Ordfører. Hvor interessant det end kan have været for det ærede Thing at høre disse forskellige Brudstykker, som han har oplæst, er deres Oplæsning, forsaavidt han derigjennem har villet oplyse mig, unyttig, thi jeg har kjendt alt dette i en lang Række af Aar og kan ganske tiltræde Alt, hvad han har oplæst om de store Mestres Mening, som han citerede. Overfor de to første, som han nævne, skal jeg sige, at jeg ikke veed noget Væsentligt at erindre imod, hvad han af dem har anført, overfor de to sidste forbeholder jeg mig at discutere de enkelte Spørgsmaal, som kunne komme frem, men jeg skal forebortigt ikke undlade at sige, at jeg i Hovedtanken ogsaa er enig med dem. (Ordføreren: Det skulde man ikke troe!). Den ærede Ordfører siger, at man ikke skulde troe det, men jeg maa sige, at han har tillagt mig Tanker, som han ikke har den allerfjerneste Ret til at tillægge mig, og at han kun derved er kommen ind paa at rette disse Betragtninger imod mig. Jeg har ikke sagt et Ord af, hvad den ærede Ordfører har tillagt mig, jeg har saaledes ikke sagt eller meent, at Fæstelovgivningen ikke endnu var i fuld Kraft